

ikke havde Loven, vilde finde sig beføjede til at yde med højere Myndigheds Samtykke og med Rigsdagens senere Efterbevilling.

Det andet Lovforslag, Forslag til Lov om fortsat Hjælp til arbejdsløse efter Arbejdsløshedskassehjælpens Ophør, er blevet stærkere kritiseret af begge de to Talere, der have talt i Aften, og da navnlig af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Han fandt, at navnlig det var en daarlig Maade at hjælpe paa, det var en Almisshjælp, og den var altid daarlig. Man kan nu ikke kalde det Almisshjælp i den Forstand, hvori man sædvanlig taler om Almisshjælp, thi der er kun Tale om at give Kommunerne Ret til at yde fortsat Hjælp til dem, der gennem Arbejdsløshedskasserne i Forvejen have sikret sig og i lang Tid faaet udbetalt en Understøttelse, som de selv i Forvejen have maattet betale deres store Part af gennem deres Foreninger, saa det er ikke en almindelig Almisшелov. Der er ikke Tale om, at man, hvis dette Lovforslag bliver gennemført, giver Lov til at yde noget som helst til arbejdsløse, der ikke i Forvejen have faaet Understøttelse af Arbejdsløshedskasserne i de Uger, som de nu i Henhold til Vedtægterne kunne faa Understøttelse i, saa det er ingen almindelig Almisшелov. Der er sagt der i Overensstemmelse med det Princip, som jeg vedkender mig om Hjælp til Selvhjælp: Hvis I ikke selv have givet jeres Premier og derefter faaet det, som I i Henhold til Vedtægterne kunne faa, saa kunne I ikke faa denne fortsatte Hjælp, saa maa I, hvis I ikke kunne faa Hjælp af Hjelpekassen, finde jer i at gaa ind under Fattigvæsenet.

Det er ikke en ganske almindelig Almisшелov, og jeg maa tilstaa, at jeg ser ikke rigtig Forskellen mellem denne Lovs Bestemmelser og de Bestemmelser, der findes i Fattigloven af 1891 § 63 om fortsat Hjælp til syge. Jeg synes, det er nøjagtigt det samme Princip. Man har sagt til dem, der ere Medlemmer af Sygekasser: Naar I ikke længere kunne faa Hjælp af Sygekasserne, men fremdeles ere syge og trængende, saa kunne I gaa til Kommunekassen; og saa skulle I, uden at det har Fattighjælps Virkninger, kunne i lige saa lang

Tid faa en lige saa stor Understøttelse som den, I have faaet af den Kasse, I selv have bidraget til. Jeg indrømmer, at der er en Forskel, naar jeg sammenholder de to Bestemmelser, Fattiglovens § 63 og det Lovforslag, jeg taler om, men den berører jo ikke det, som er blevet kritiseret af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Der er en Forskel, nemlig den, at der ingen Refusionsret er for Opholdskommunen. Opholdskommunen, som har betalt denne fortsatte Hjælp til de arbejdsløse, der ikke længere kunne faa af Arbejdsløshedskasserne, kan ikke faa nogen Part af det refunderet af den Kommune, der maa være Forsørgelseskommune for vedkommende arbejdsløse. Den Forskel er der, og under tidligere Rigsdagssamlingers Forhandlinger om det paagældende Lovforslag, navnlig i Udvalgene, som jeg har haft Lejlighed til enten som Minister eller som Medlem af Udvalget at blive bekendt med, har Spørgsmaalet om denne Refusionsret ogsaa været fremme, men man har — og jeg synes med Rette — hævdet, at der var noget farligt i under Spørgsmaalet om Arbejdsløshedshjælp at komme ind paa Refusion. Da man ikke har indført Refusionsret i selve Arbejdsløshedskasselovens Bestemmelser, vilde det være noget farligt at indføre Bestemmelser om Refusion for denne fortsatte Hjælp. Det er nemlig saadan, at der er i Henhold til selve Arbejdsløshedskasselovens Bestemmelser ikke nogen Ret for Kommunerne til at kræve Refusion for de Bidrag, de maatte have betalt til Arbejdsløshedskasserne. Men det er den eneste Forskel, der er, og den berører slet ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at gaa til at yde de arbejdsløse en saadan fortsat Hjælp.

Og vil man se det fra Statskassens Side, er det meget fornuftige Bestemmelser, de, der findes i det paa Dagsordenen sidst opførte Lovforslag. Saa vidt mig bekendt — og det fremgaar for øvrigt af en Artikel, der for ikke længe siden har staaet i, jeg tror de fleste københavnske Blade —, har man i den københavnske kommunale Understøttelsesforening — det er ikke sikkert, at Navnet er rigtigt, men alle ærede Medlemmer vide, hvad det er for en Kasse, jeg tænker paa — maattet gaa til i ret stor